

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 9 (1113)

Sestdien, 1958. g. 18. janvārī

9. gads

Priekšzīmīgi sagatavoties PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām

1958. gada 16. martā notiks mūsu valsts varas augstākā organa — PSRS Augstākās Padomes vēlēšanas.

Padomju zemē vēlēšanas vienmēr ir demonstrējušas darbaļaužu politisko aktivitāti un to uzticību partijas un valdības politikai. Vēlēšanu dienu padomju ļaudis šogad sagaidīs ar jauniem, vēl nebijušiem sasniegumiem visās padomju zemes dzīves nozarēs.

Iepriekšējās tautas tiesu vēlēšanās visi mūsu rajona darbaļaudis vienprātīgi atdeva savas balsis par izvirzītajām piesēdētāju un tiesnešu kandidatūrām.

Daudzi vēlēšanu iecirkņi kā Rožkalnu, Staru, Kursiešu un citi balsošanu nobeidza jau ap pulksten 11.—12.

Par pirmsvēlēšanu agitācijas centru kā parasti ir vēlēšanu iecirkņi. Tāpēc jau tagad katrā vēlēšanu iecirknī jāorganizē agitpunktus un jānodrošina tajos sistematiskais darbs. Agitpunktus glīti jānoformē ar uzskatāmo agitāciju, jāapgādā ar literatūru, laikrakstiem un žurnāliem. Jārīko tajos referāti, lekcijas un vēlēšanu tikšanās ar mūsu rajona un republikas ievērojamākajiem ļaudīm. Šī uzdevuma veikšanai partijas organizācijām jāiesaista agitpunktu darbā skolotāji, lauksaimniecības speciālisti un vairums lauku, kā arī pilsētas pārējās inteliģences.

Nesen notikušajās tautas tiesu vēlēšanās labi agitmasu darbs bija nostādīts Staru vēlēšanu iecirkņa agitpunktā (agitpunkta vadītāja b. Zariņa), Rudzētu, Rožkalnu un citos.

Tomēr jāpiezīmē, ka šo svarīgo darbu pienācīgi nenovērtēja dažu agitpunktu vadītāji, agitkolektīvi būtībā nekādu darbu neveica vēlēšanu sagatavošanā. Tas sa-

kāms par Gruguļu un Aizupes agitpunktiem.

Nopietni trūkumi iepriekšējās vēlēšanās vairākās ciemu padomēs tika atklāti vēlēšanu sarakstu sastādīšanā. Sevišķi tas sakāms par Rožupes ciema padomi (priekšsēdētājs b. Jančevskis, sekretārs b. Liepiņš).

Agitmasu darbā liela loma veicama arī mūsu kultūras iestādēm, klubiem, bibliotekām un tautas namiem.

Vairākos klubos un tautas namos kā Rudzētu, Rožupes un citos nav pat radīti apstākļi politiskā masu darba izvēšanai. Telpas tajos ir nekurinātas, aukstas un netīras, bet šo tautas namu vadītāji necenšas stāvokli uzlabot.

Nesen, apspriežot jautājumu par kultūras darba stāvokli rajonā, partijas komitejas plēnums stingras un principiālas prasības uzstādīja kultūras nodaļas vadītājam b. Spūlim un kultūras nama direktorei b. Rasnacei.

No viņu vadības atkarās kultūras darba nostādne katrā lauku klubā, tautas namā un bibliotekā.

Agitmasu darbu nedrīkst izvest atrauti no dzīves kolhozā un rūpniecības uzņēmumos. Visos agitpunktos, tautas namos un sarkanajos stūrīšos jāparāda mūsu kolhozu, fabriku, uzņēmumu un atsevišķu pirmrindnieku darba sasniegumi, viņu darba metodes un pieredze.

Gatavošanās PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām ir saistīta ar jaunu vērienu sociālistiskās sacensības izvēšanā. Nepieciešams, lai šī gatavošanās mobilizētu lauku darbaļaudis drīzākai linu produkcijas apstrādei un nodošanai valstij, lopu ziemošanas priekšzīmīgai izvēšanai un sagatavošanās darbu veikšanai pavasara sējai.

No PSRS Augstākās Padomes Prezidija Dekrēta par vēlēšanu apgabaliem PSRS Augstākās Padomes Savienības Padomes vēlēšanām

Pamatojoties uz PSRS Konstitūcijas 34. pantu un „Nolikuma par PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām” 24. un 26. pantu, PSRS Augstākās Padomes Prezidijs nolēma organizēt 731 vēlēšanu apgabalu PSRS Augstākās Padomes Savienības Padomes vēlēšanām, tai skaitā:

LATVIJAS PSR

704. Daugavpils vēlēšanu apgabals (centrs — Daugavpils). Daugavpils pilsēta un Daugavpils, Ilūkstes, Jēkabpils, Krāslavas, Līvānu, Krustpils, Pļaviņu un Madonas rajoni.

No PSRS Augstākās Padomes Prezidija Dekrēta par vēlēšanu apgabaliem PSRS Augstākās Padomes Tautību Padomes vēlēšanām

Pamatojoties uz PSRS Konstitūcijas 35. pantu un „Nolikumu par PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām” 25. un 26. pantu, PSRS Augstākās Padomes Prezidijs nolēma izveidot 633 vēlēšanu apgabalus PSRS Augstākās Padomes Tautību Padomes vēlēšanām, tai skaitā:

LATVIJAS PSR

247. Preiļu vēlēšanu apgabals (centrs — Preiļi). Viļānu, Preiļu un Līvānu rajoni.

Ko deva rajona kolhoziem cukurbietes

Aizvadītajā gadā astoņpadsmit rajona kolhozi-cukurbiešu audzētāji guva zināmus panākumus šās kultūras ražības celšanā. Caurmērā vidēji cukurbiešu raža no viena hektāra iegūta 141 cnt, bet atsevišķi rajona kolhozi kā Staļina vārdā nosauktais 12 hektāru platībā izaudzējis cukurbiešu ražu 244 cnt no hektāra, lauksaimniecības artelis „Nākotne” 16 ha platībā no katra ha ieguva 206 cnt lielu ražu, „Brīvais zemnieks” 10 ha platībā no katra ha ieguva pa 188 cnt utt.

Staļina vārdā nosauktā kolhoza cukurbiešu posminieks Alberts Gercāns 4 ha platībā izaudzējis vairāk kā 300 cnt lielu cukurbiešu ražu no katra hektāra. Rajona kolhozi-cukurbiešu audzētāji izpildījuši šīs kultūras kontraktācijas plānu par 126 procentiem, bet Staļina vārdā nosauktais kolhozs plānu izpildījis par 211 procentiem, „Nākotne” — par 183 procentiem, „Brīvais zemnieks” — par 167 procentiem.

Salīdzinot ar 1956. gadu, aizvadītajā gadā no tādas pat platības cukurbiešu bruto raža vairāk kā divkārtota. Sakarā ar valsts kontraktācijas cenas palielināšanu cukurbiešu audzēšana kļuvusi daudz ienesīgāka nekā agrāk.

Šogad rajona kolhozi par cukurbietēm saņems tuvu pie miljona rubļu, pie tam pāri par 30 tonnām cukura izsniegšanai uz darba dienām kolhozniekiem un vēl klāt vērtīgu lopbarību — grauzījumu pāri par 1.600 tonnām.

Kolhozam „Nākotne”, kurš saņem no 16 ha cukurbiešu platības pāri par 100 tūkstošiem rubļu naudas un tuvu pie 4 tonnām cukura, katrs cukurbiešu hektārs ir devis 6,3 tūkstoši rubļi un 241 kg cukura. Staļina vārdā nosauktajā kolhozā katrs cukurbiešu ha devis 7,7 tūkstoši rubļu un 298 kg cukura. Bet, ja paskatāmies kolhozos, kuri cukurbiešu audzēšanai nepiegrīz vērību, kā, piemēram, lauksaimniecības arteļa „Ziedošā vārpa” priekšsēdētājs b. Simanovičs un agronome b. Ozola, tad, lūk, kāda ir aina. No hektāra izaudzēta tikai 32 cnt liela cukurbiešu raža 20 ha platībā, tādējādi kontraktācijas plāns izpildīts tikai par 30 procentiem un rezultātā ienākumi no cukurbietēm kolhozā sastāda tikai 16.000 rubļu un 484 kg cukura, kas sastāda ienākumus no viena ha 800 rubļu naudas un 24 kg cukura. Šis kolhozs jau vairākus gadus neizpilda cukurbiešu kontraktācijas plānu, kādēļ arī nav nejausība, ka kolhozs palicis

parādā par izņemtajiem avansiem 50 tūkstoš rubļu Krustpils cukurfabrikai. Te nepārprotamu pārmetumu pelna vispirms kolhoza valde, komplekso brigāžu brigādiери un lauksaimniecības speciālisti. Cukurbietes vispirms pavirši tiek koptas, bet ja arī šogad bija izaugušas, tad kolhoza valde un brigādiери neorganizēja to savlaicīgu nodošanu valstij, kā rezultātā daži kolhoznieki to lielu daļu iznēsāja pa mājām un vēl šodien tēcina tā saukto „augļu rūgto”.

Sliktu cukurbiešu ražu izaudzējis arī kolhozs „Latgales zieds”, kur caurmēra raža no ha tikai 25 cnt. Tas viss pārliecinoši rāda, ka šai kultūrai nav vērtīta vajadzīgā vērība, tādēļ tā nedod ienākumus, bet gan zaudējumus. Tas pats arī sakāms par kolhoziem „Strauts”, „Dzimtene” un „Druva”.

Cukurbiešu nozīmi nedrīkst vērtēt, vadoties tikai no naudas līdzekļiem, kas saņemti par valstij nodotajām bietēm. Jāievēro, ka cukurbietes dod daudz vērtīgas lopbarības un noder arī kā lielisks priekšaugšs citām kultūrām. Tas viss liecina, ka cukurbietes ir ļoti vērtīga kultūra un to ražu celšanai jādara viss iespējams.

A. Eglītis

PĀRSKATS

par rajona kolhozu sociālistiskās sacensības gaitu piena ražošanā no 1958. g. 1. līdz 10. janvārim

№ p./k.	Kolhoza nosaukums	Izslaukts piens no 1 ha barības govju lītros	№ p./k.	Kolhoza nosaukums	Izslaukts piens no 1 ha barības govju lītros
1.	Nākotne	54,3	14.	Ciņa	11,7
2.	Staļina v. n.	33,7	15.	Galsma	11,6
3.	Zelta vārpa	32,1	16.	Druva	11,5
4.	Darbs	31,7	17.	Uzvara	11,3
5.	Brīvais zemnieks	30,9	18.	Latgales zieds	11,2
6.	Daugava	29,7	19.	Strauts	10,6
7.	Čapajeva v. n.	18,7	20.	Molodaja gvardija	10,3
8.	1. Maijs	18,3	21.	Draudzīgais maijs	8,2
9.	Sarkanais karogs	18,1	22.	Ļeņina v. n.	6,4
10.	Oškālna v. n.	17,2	23.	Darba tauta	5,4
11.	Vorošilova v. n.	17,2	24.	Dzimtene	3,5
12.	Kaļiņina v. n.	14,3	25.	Padomju Latvija	3,1
13.	Ziedošā vārpa	12,8			

Republikas kolhozi kopā ar MTS sastāda saimnieciskos plānus 1958. gadam.

Attēlā: (no kreisās) — Pļaviņu rajona izpildkomitejas plānu komisijas priekšsēdētājs Gunārs Briedis, kolhoza „Oktobris” priekšsēdētājs Jānis Ozoliņš, Kokneses MTS direktors Pēteris Baltiņš, zootehniķi Skaidrīte Sebre, Jānis Šūlmanis un MTS galvenais agronoms Alberts Gasons apspriež kolhoza „Oktobris” ražošanas plānu 1958. gadam.

LTA fotohronika

Padomi vecākiem

Vai mūsu bērni ir izpalīdzīgi?

Vecāki cilvēki bieži sūrojas — kas tagad par jauniešiem, viņi neprot cienīt darbu, vecākus cilvēkus, nepalīdz tēvam, mātei, neklausa tos, laikam jau tā skola bērņus izlutina.

Padomāsim, vai tas tā! Vai mēs—vecāki arī neesam vainīgi pie tā, ka mūsu bērni ne katrreiz mil dabu, ka ir tādi jaunieši, kas necienī savus vecākus. Noteikti esam. Vai mazums tādu vecāku, kas savus bērņus lutina, nepieradina darbam no bērna kājām. Minēšu kaut vai sekojošu piemēru. Apmeklējot kādas bērnu vecāku mājas, novēroju, kā liela meitene (skolā viņa mācās 9. klasē) izmantoja savas mātes gādīgos pakalpojumus. Ap pulksten 10.00 lutekle bija tikko kā uzcēlusies un nesakārtotiem matiem ieņēmusi vietu pie galda. Māte steidzās pieņest „meitenei“ siltas brokastis, bet pēc tam, kad ienāca meitenes audzinātāja, steigšus uzkopa nekārtīgo gultu. Vainīgā jutās diezgan apmierināta, protams, māte vairākkārtīgi atvainojās par šādu nekārtību un, it kā cenzdamās mazināt savu vainu, piebilda: „Man jau viņa tāda vārģa, bieži slimo, tāpēc tā ilgāk pagu.“

Savādi gan! Un vai katram lasītājam neliekas savādi, ka tik lieli bērni ir kopjami un lutināmi. Šī meitene pati varētu pieņest brokastis mātei, uz-

kopt gultas, istabu, nomazgāt traukus, lai atvieglotu vecāka cilvēka soli, lai izrādītu cieņu pret māti un citiem ģimenes locekļiem. Ja viņa tagad to nedara, kad tad iemācīsies to darīt? Protams, nekad! Pie tam tā audzinātām cilvēkam visur liekas grūti, viņš kļūst igns un spītīgs, te nevar būt runa par biedrisku izpalīdzību un cieņu pret citiem cilvēkiem.

Gluži tas pats ir ar Jānīti, kas sasniedzis pilnīgāku briedumu. Ieraudzījis jaunekli, katrs var iesaukties — puisis kā ozols! Bet ielūkojieties tikai dziļāk, un priekšstats par ozolu zudīs. Un kā gan drikst salīdzināt ar ozolu tādu glēvuli, kas neprot sev notīrīt kurpes, uzpost savu apģērbu, bet visu to izdara māte. Un ja jau māte tik lielas rūpes par savu dēlu un tik liela darba mīlestība, tad lai velk uz saviem pleciem dzīves nastu. Dēls augstprātīgi noskatās caur logu, kā māte ar mazo zāģīti pārzāģē malkas pagali, kā viņa abās rokās stiepi ūdens spaiņus, kā cīnās ar durvju attaisīšanu un aizvēršanu. Palīdzēt viņam nenāk prātā, jo tas, pēc dēla uzskatiem, mātes pienākums. Protams, tādām jauniešiem nenāks prātā piedāvāt vietu kādā sabiedriskā vietā vecākam cilvēkam vai sievietei.

Vecāki! Mums visiem lābi vien jāpadomā, vai mūsu mājās neaug līdzīgi Jānīši, vai

mēs neesam sliņķu un glēvu raksturu veidotāji un atbalstītāji.

Visi mēs esam ievērojuši, cik mazie cenšas darboties, palīdzēt saviem vecākiem, bet vai atkal mēs neesam šīs aktivitātes bremsētāji, vai mēs pārāk bieži neaizrādām: „Nemaisies pa kājām! Neaiztiec!“ utt. Tas no vecāku puses nav pareizi. Mums jācenšas bērņus radināt darbam jau ļoti agri, dodot viņiem piemērotu darbu, spēkiem un spējam atbilstošu uzdevumu.

Tikai ar darbu, darbā un darbam audzinot, mēs spēsim izaudzināt izpalīdzīgus, apziņīgus, čaklus, pieklājīgus jauniešus. Un katra māte un tēvs vēlas, lai tāds būtu viņa bērns, protams, ļoti patīkami gan pašai mātei, gan citiem cilvēkiem vērot, kā mazais Pēterītis un Skaidrīte cenšas palīdzēt māmiņai ātrāk veikt mājas darbus un aiziet laikā uz darbu. Mazie steidzās novākt traukus, sakārtot galdu, bet, kad māte gērbjas, Skaidrīte jau rokās māmīņas somā, bet Pēterītis pasniedz galošas un cimdus. Te jau mēs saredzam cieņu pret vecākiem, te jau izpaužas pienākuma apziņa un izpalīdzība. Ja mēs audzināsim savus bērņus tādā virzienā, tad nevienam nebūs jāsaprot, ka mūsu bērni ir rupji un nevēlīgi, ka viņi neprot un nemīl darbu, ka necienī vecākus cilvēkus.

V. Lapa

Darbaļaudis ierosina

Vairāk dažādu pakalpojumu darbnīcu

Nedaudzu gadu laikā rajona iedzīvotāju rīcībā nodotas vairākas dažādu veidu remontdarbnīcas un komunālo pakalpojumu iestādes. To uzdevums ir apmierināt mūsu darbaļaužu vajadzības, ko tās arī veic.

Bet nevar teikt, ka šo darbnīcu un komunālo pakalpojumu iestāžu skaits, izvietojums un dažādība apmierinātu rajona iedzīvotāju prasības.

Mūsu darbaļaudis jau sen izjūt nepieciešamību, lai dažādu pakalpojumu darbnīcu tīklu pilsētā paplašinātu.

Pamatota prasība ir atvērt pilsētā skārdnieku, adīšanas, stiklotāju darbnīcu un apģērbu ķīmisko tīrītavu.

Rajona veikalos namamātes līdz šim vēl nevar iegādāties dažādu skārda izstrādājumu saimniecības traukus, kādēļ pēc tiem speciāli nākas braukt uz Rīgu vai Daugavpili. Tāpat pilsētā nav iespējams saremontēt, aizlodēt esošos māsaimniecības traukus. Tāpēc tos jāizmet ārā pēc pirmā bojājuma.

Šo jautājumu var atrisināt rajona rūpkombināts, atverot pilsētā skārdnieku darbnīcu un rajona darbaļaudis to gaida jau sen.

Blakus darbam, ko mūsu sievietes veic fabrikā, iestādē vai uzņēmumā, tikpat lielas rūpes tai sagādā arī māsaimniecība. Viņas daļa ir rūpes par siltiem cimdkiem, zeķēm un citiem vilnas adījumiem ģimenes locekļiem.

Tā kā šādus izstrādājumus ne vienmēr var iegādāties veikalos, atliek pašai ķerties pie adīšanas. Tas, kurš pazīst šo nogurdinošo un gauso darbu, piekritīs, ka sieviete to veic vienīgi uz sev pelnītās atpūtas rēķina.

Ir dzirdēta daudzu sieviešu, vienkārša darba strādnieču, skolotāju, ārstu un māsaimniecību vēlēšanās, lai rajona centrā atvērtu adītavu, kas noveltu lielu un lieku slodzi no sievietes pleciem. Reizē būtu darīts gals tā saucamajam „privātajam adītājam“, kuras, izmantojot šo trūkumu, iedzīvojas uz darbaļaužu rēķina.

Daudz pūļu un līdzekļu neprastu arī apģērbu ķīmiskās tīrītavas atvēršana. Šo jautājumu jau sen ierosinājuši darbaļaudis un vēl šodien domā par to, vedot apģērbu gabalus uz Rīgu ķīmiskai tīrīšanai.

Rajona rūpkombinātam un pilsētas komunālo uzņēmumu kombinātam jāuzklausa šo pamatoto un nobriedušo darbaļaužu prasību un tuvākajā laikā tā jāapmierina.

Katrs, kurš ir apmeklējis pilsētas frizētavu, būs ievērojis vienmēr garās apmeklētāju rindas, sevišķi svētdienās un tirgus dienās. Liela daļa šo apmeklētāju ir rajona kolhozu darbaļaudis, kuri spiesti pavadīt frizētavā augu dienu, lai nogrieztu matus vai noskūtu bārdus. Pēc šādas izgai-

klūst vēlā naktī. Ir pienācis laiks komunālo uzņēmumu kombinātam padomāt par frizētavu atvēršanu attālākajos kolhozos.

Pēdējos gados ļoti izaudzis Rudzētu centrs. Atvērtalauku slimnīca, vidusskola, Rudzētu centrā vienmēr dzīva ļaužu kustība. Nezinātājam pat neticami izliekas, ka šeit nav frizētavas.

Tas tomēr tā ir. Ļaudis pieraduši vienu vai divas reizes mēnesī pamest darbu un braukt uz Līvāniem, lai nogrieztu matus vai noskūtu bārdus. Visgrūtāk šo problēmu atrisināt nākas Rudzētu vidusskolas skolēniem un skolotājiem, kuriem braukšana uz Līvāniem ir saistīta ar lielām grūtībām viņu darbā.

Ne tikai Rudzētu centrā ir nepieciešama frizētava. Tikpat pateicīgi par tādas atvēršanu būtu arī Rožkalnu, Vanagu, Turku un Rauniešu ciema iedzīvotāji.

Savs vārds te sakāms arī ciemu padomju priekšsēdētājiem. No viņiem atkarīgs, lai, vienojoties ar komunālo uzņēmumu kombinātu, apmācītu friziera darbam vienu, divus cilvēkus no katras attālākās ciema padomes un atvērtu tajās frizētavas.

Minētie trūkumi iedzīvotāju vajadzību apmierināšanai ir novēršami. Rajona iedzīvotāji gaida, kad viņu balsi uzklaušīs attiecīgas organizācijas.

A. Jansāns

ATPŪTAS brīžiem

Svītlens

Vai Jūs to zināt?

Katram rūpniecībā nodarbinātam strādniekam, paaugstinot savu darba ražīgumu par vienu procentu, efekts būs tāds, itkā strādnieku skaits būtu palielinājies par 165.000 cilvēku. Atcerēsimies, ka sestajā piecgadē darba ražīgumam rūpniecībā jāpieaug par 50 procentiem.

Ogļraču darba ražīgumam palielinoties par vienu procentu, valsts papildus iegūtu 4 miljonus tonnu akmeņogļu.

Sestajā piecgadē, dzīvokļu celtniecības plānu pārsniedzot par vienu procentu, iedzīvotāji papildus iegūs tādu dzīvojamo platību, kāda ir Minskas pilsētā.

Katra traktora izstrādei paaugstinoties par vienu procentu, valsts papildus iegūtu 4 miljonus hektāru, t. i., platību, kas ir divreiz lielāka par Beļģijas teritoriju.

Japatērētāji ietaupītu vienu procentu no patērējamās elektroenerģijas, tad tas nozīmētu, ka papildus ražoti 1,9 miljardi kilovatstundu elektroenerģijas. Tik daudz elektroenerģijas 1913. gadā ražoja visas cariskās Krievijas spēkstacijas kopā.

Arābu parunas

Mācīšanās vecumā ir ieraksts smiltīs, bet mācīšanās jaunībā — kalums akmenī.

Mēle tas pats, kas zirgs, savaldīsi — kalpos, palaidīsi — aizies greizu ceļu.

Mums raksta

Afišas jāuzliek arī šeit

Ienākot pilsētas centrā, katrs ievēros pie kultūras nama lielu kino afišu vitrīnu. Tā ziņo par kinoizrādēm un citiem pasākumiem, kādi tiek izvesti rajona kultūras namā. Bet ne tikai šeit, vairākās vietās kino un sarīkojumu afišas ir uzlīmētas pa Rīgas ielu līdz pat tirgus laukumam.

Liekas, Kultūras nama darbinieki nežēlo pūļu, lai izziņotu iedzīvotājiem kinofilmu demonstrēšanu un citus pārējos sarīkojumus. Bet tā var spriest tikai tie iedzīvotāji, kuri apdzīvo pilsētas ziemeļu daļu. Mums, kas dzīvojam pilsētas dienvidu daļā, lai uz-

zinātu rīkotos pasākumus Kultūras namā, parasti jāmēro pusotra kilometra garš ceļš līdz kultūras namam, jo posmā no pilsētas centra līdz tās gala robežai afišas netiek izliktas.

Rīgas ielā iepretī Zemgales ielai jau sen afišu un dažādu paziņojumu uzlikšanai ir speciāli uzstādīta vitrīna. Uz tās vienmēr redzamas Pārdaugavas kolhozu sarīkojumu afišas, bet nekad mūsu rajona Kultūras nama.

Mēs lūdzam, lai uz priekšu kultūras darbinieki arī šeit ziņotu kultūras namā rīkotos pasākumus, sevišķi kino.

A. Škapars

No tiesas zāles

Kolhoza „Ziedošā vārpa“ kolhoznieks Gulbinskis, Benjāmiņš Jāzeps d. dzimis 1931. gadā, būdams iereibušā stāvoklī, 1957. gada 21. decembrī Rožupes ciema veikalā uzbruka pilsonim V. un to piekāva. Par huliganismu Līvānu rajona tautas tiesa š. g. 10. janvārī sodīja Gulbinski, Benjāmiņu uz vienu gadu labošanas darbos ar 25 procentu atskaitījumu no algas.

Kolhoza „1. Maijs“ kolhoznieki Ušackis, Albīns Bronislava d., dzimis 1934. gadā un Pūga Alberts Pētera d., dzimis 1937. gadā, būdami

iereibušā stāvoklī, 1957. gada 3. decembrī vienojās doties huliganiskās gaitās pa kolhozu.

Vēlā vakarā abi ieradās pie kolhoznieces V. un nosita ķēdē piesieto suni. Pēc tam A. Ušackis un A. Pūga devās pie kolhoznieces R. un izsita viņas dzīvojamai mājai logu.

Šā gada 11. janvārī kolhoza „1. Maijs“ klubā abi huligani stājās tiesas priekšā un saņēma pelnīto sodu. A. Ušackis notiesāts ar brīvības atņemšanu uz vienu, A. Pūga — uz pusotra gada.

Redaktore H. JEROFJEVA